

magis consistit in fugiendo q̄ in reluctando
 ut sic religiosus nichil habeat exereus
 in habitu q̄d nō veniat in eū p̄fessionem
 ut dicitur Ansb. ubi supra. C. Hūc et alie
 passiones i nobis q̄ magis sunt in aīo q̄ i
 corpe. Et iste singularit̄ infestā solitariōs
 que sunt timor desperacō et tristitia. Cum
 em̄ timor maxime sit eozum quoz auxiliā
 nō sūt ut dicit p̄b. ij. retho. In solitudi
 ne aut̄ nō sit alq̄d refugū alie auxiliū hu
 manū. Ideo solitarij facile timēt. Et est sig
 nū defecō et impfectōis. qz videlicet non
 plene ostendit in deo. Dñi levitici. xvij. Pa
 nebit impi⁹ ad sonitū folij. Dñi dicit qui
 dā p̄b. verbu in signe. Qui timet deum
 oīa timent eū qui deū nō timet ip̄a oīa ti
 met. Infestant̄ etiā despacōe et tristi
 ta ut prope nullū patrociniū et solacōez
 ab alijs optinētēs. Et tristitia etiā istū
 maxime incōtū itozpocē. i. tedū boni ex
 epla p̄a de istis in vitas p̄m. Et sicut
 tedū naturalit̄ repellit̄ ex trib⁹. s. ex mu
 rua aliquoz collacōe ex finis opis ispekt
 one ex instrumentū mūdū audicōe. Sic in
 p̄posito spūaliē solitarij impari possunt a
 tedio triplacit̄. Primo verbi dei deuota
 meditacōe vñ p̄. Cū dixisset. Dormitavit
 aīa mea p̄edio subdit. Confirma me. in
 v̄bis tuis. Secūdo ex finis opis ispekt
 one vñ ecc. xxxviii. Faber ferat̄ sedes iux
 ta incudem et sideras op⁹ ferri vapor igs
 nis urit carnes ei⁹ vor mallei inouat aur
 rem ei⁹. et in similitudinē vasis ocul⁹ eius
 cor suū dabit in cōsumatōez opm sic atten
 des finē p̄m̄ efm̄ oīa inmoda nō curans
 semp cor habz ad cōsumatōez opm ut sic a
 tedio releuat̄. Tercio ex bñficōzū dei re
 muneratōne p̄s memor fui dei et delectar
 tus sum. Exemplū hu⁹ est de helyseo qui
 cū sp̄itū p̄bete se sentit nō habere fecit
 adduci sibi psalteriū. in. x. in. Quid aut̄
 est psalteriū adducere scōm. Nich. nisi pu
 da meditacōe ex dinozū bñficōzū vel
 p̄missozū reuozdatōe cordis deuotōez ex
 tra. et exultatōez internā repare psalte
 rium aut̄ psallere facim⁹ quādo ex magna
 cordis spūdio in dina p̄conia iubilam⁹ et
 in ḡarū actōem exurgētes ex int̄mis vi
 scribus in dinas laudes cū magno cordis
 clamore roboram⁹. Sic psallebat ille et
 thareda dauid dicens i ps̄ in psalterio de
 cē cordarū psallā tibi. Vbi distingue dece
 cordas bñficōzū dei sicut vis. D. P̄e
 ter p̄missas passiones sunt et alie due ab
 irrifeco aduenētes quib⁹ piculose soli
 tarij i pugnat̄. Que sunt supbia spūalis
 et cumulat̄ mala et cogitacionū. Que duo

insurgūt ab itra i corde difficile ē fugura
 Nā passiones q̄ veniūt ab extra facile est
 declinare p̄ fugā. Ille etiā q̄ insurgūt ex
 pte cozpis refrenari possūt p̄ frenū rōis
 Et iste q̄ oriūtur in corde ita subtiliter im
 pugnant q̄ vit̄ possunt p̄videri et caueri
 Supbie em̄ viciū tamē putat̄ extinctum
 tūc sua morte extra ip̄m suū victorē valio
 us oualescit ut dicit incollatōib⁹ p̄m. Et
 hoc ē q̄d dicit Aug⁹ in regula. Alia quippe
 q̄cumqz inq̄tas in malis opib⁹ exercetur
 ut fiat supbia vōo in bonis opib⁹ ir. ficia
 tur ut peāt istoiat̄ qz semp̄ inouit pellē
 v̄tutis sicut ostēdit idē. Aug⁹. sup canoica
 iohānis omel. viij. sic dicens. Videte fres
 quāta opera et q̄ similia et q̄ paria cari
 tati facit supbia pascit esurientē caritas
 pascit et supbia. Creat caritas cat et sup
 bia et. Caritas ut laudet de⁹ supbia ut
 ip̄a laudet. Post supbiā aut̄ spūalē cogi
 tacionē male mox insurgūt i corde. Postq̄
 in dyabolo p̄ supbiā spūalē caput suum
 ipoluit cordi mox ad similitudinē serpētis
 tot⁹ illabit̄. et replet cor malis cogitacōi
 bus ut osequēter oib⁹ vicij. Dñi ut dicit
 in vitas p̄m. Abbas iohānes. Donebat
 fres sumope sibi cauere a iactācia vel su
 perbiā spūali ne forte incurrāt eūdem lap
 sum que dyabol⁹ incurrit. Et hac em̄ radi
 ce supbie cōtinuo pullulat̄ cogitacōes ma
 le. Et in em̄ moleste sunt ut neqz oratōni
 bus i aspectu dei nobis cōsistētibus cessent
 ut cū corpe stare videam⁹ in oratōne sen
 su et cogitacōne euagatur et abouim⁹ ad
 diuersa. Quia em̄ dyabol⁹ princeps est su
 pbie et osequēter oim̄ viciozū in quocōzqz
 cor ip̄e primo irrespexit p̄ superbiā spūa
 lem illud itrat et possidet tāq̄ p̄ziā sedē
 Et moe ē qz nūq̄ iā huiusmōdi corda pacē
 habere possūt nūq̄ quere. sed semp̄ va
 gis et vicōis cogitacōib⁹ inuiscat̄ habet
 em̄ intra se habitatoez pessimū cui ad se i
 trocūdi locū p̄ supbiā spūalem pauerūt.
 Ad hoc sunt exempla valde notāda q̄ haz
 bes in vitas p̄m pte secūda. capitulo. ir.
 q̄ subtilit̄ etiā dyabol⁹ huiusmōdi cogitacio
 nes malas cordi diuigerat ostēdit. grego
 ri. moralū. Peccata inq̄t opis tāto citius
 agnoscūtur quāto extēi vidētur peccata
 vero cogitacōis eo intelligēda sunt diffici
 lia quo invisibilit̄ p̄petrātur et tāto lacus
 cogitacōes deflunt quāto se eē sentit
 estmant quia foris a reprobentoz b⁹ non
 videntur. Igit̄ quicūqz ab hīs passioni
 bus quereatus fuerit illi in solitudine be
 ne sedebit. Sequitur

Deinde arguitur p̄r diffinitio ad iux